

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
UROCZYSTOŚĆ NAJSWIĘTSZEJ TRÓJCY - 07.06.2020 - NUMER 23/2020 (1019)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Próba zmierzenia się z tajemnicą Trójcy Świętej jest chyba jednym z trudniejszych teologicznych wyzwań jakie możemy sobie postawić. I choć znak krzyża jest pierwszym ruchem ręki, którym uczymy dziecko modlitwy, to mamy poczucie, że istota Trójcy Świętej jest tajemnicą, którą niezwykle trudno objąć nam rozumem. Ale z jakiegoś powodu Pan Bóg zechciał otworzyć przed nami swoje serce i pokazać kim jest i jaki jest. Podczas Wigilii Paschalnej odnowiliśmy nasze przyrzeczenia chrzcielne, potwierdziliśmy pragnienie życia życiem otrzymanym „w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. Tajemnica Trójcy Świętej zawiera bez wątplenia prawdę o nas samych. Na czym jednak owo życie w imię Trójcy ma polegać? Tajemnica Trójcy Świętej to bez wątplenia tajemnica miłości, wzajemnego obdarowywania się i wzajemnego zaufania. Pan Bóg tworząc nas na swój obraz i podobieństwo stworzył nas wspólnotą, więc i my mamy być dla siebie darem. Bo choć niezwykle ważne jest czy Kocham Boga, to często równie ważne, kogo Kocham wraz z Bogiem. Komu pomagam, wybaczam, komu nie zazdroszczę i z czyich sukcesów się cieszę, bo Kocham razem z Nim. A na tyle jesteśmy chrześcijanami, na ile pozwalamy Panu Bogu odtwarzać w nas swój prawnó. Wielkie tajemnice wiary wydają się często poza zasięgiem naszego rozumu. Ale nie zwalnia nas to zupełnie z tego, aby wciąż pytać i wciąż szukać. Choćby tak jak Nikodem, który pod osłoną nocy otrzymał jedną z piękniejszych odpowiedzi zapisanych w całej Ewangelii „Bóg tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.”

EWANGELIA

Bóg posłał swego Syna na świat, aby świat został zbawiony

ikona Andrieja Rublowa

Słowa Ewangelii według świętego Jana.

Jezus powiedział do Nikodema:

„Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego”.

(J 3,16–18)

Myśli św. Jana Pawła II na każdy dzień

7.06.

„Ewangelia nie jest do przeczytania, Ewangelia jest do odpowiedzi.”
10.04.1962 r.

8.06.

„Nigdy nie przestawaj doskonalić się w trudnej sztuce słuchania. Wsłuchaj się w głos Pana, który do ciebie mówi poprzez wydarzenia codziennego życia, poprzez radości i cierpienia, które mu towarzyszą, przez bliskie ci osoby, przez głos sumienia pragnącego prawdy, szczęścia, dobra i piękna.”
5.06.2004 r.

9.06.

„Nie lękajcie się w tej rozmowie z Nim, kiedy w was będzie prawda o was. On się tej prawdy nie lęka. Żadna prawda o człowieku nie jest dla Niego groźna. W każdą prawdę o człowieku On zawsze może wnieść swoją miłość.”
14.04.1962 r.

10.06.

„Pragnę powiedzieć wszystkim: człowiek jest słaby, kiedy staje się ofiarą, ale

być może jeszcze słabszy, kiedy staje się oprawcą.”
7.09.1993 r.

11.06.

„Święcić święto znaczy znajdować w nim okazję do wprowadzenia siebie samych i naszego świata w relację z Bogiem.”
9.08.1986 r.

12.06.

„Chrześcijaństwo nie jest jakimś rodzajem kultury czy ideologii, systemem wartości i zasad, nawet bardzo wzniosłych. Chrześcijaństwo to Osoba, obecność, oblicze: to Jezus, który daje człowiekowi sens i pełnię życia.”
5.04.2004 r.

13.06.

„Chcesz być Tym, który służy stopom – jak skała raciczkom owiec: Skała jest także posadzką gigantycznej świątyni. Pastwiskiem jest krzyż.”
Posadzka

Czytania na niedzielę

Uroczystość Najświętszej Trójcy

PIERWSZE CZYTANIE (Wj 34,4b-6.8-9)

Bóg objawia się Mojżeszowi

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Mojżesz, wstawszy rano, wstąpił na górę, jak mu nakazał Pan, i wziął do rąk tablice kamienne. A Pan zstąpił w obłoku i Mojżesz zatrzymał się koło Niego, i wypowiedział imię Pana. Przeszedł Pan przed jego oczyma, i wołał: „Pan, Pan, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność”. I natychmiast skłonił się Mojżesz aż do ziemi i oddał pokłon, mówiąc: „Jeśli łaskawy jesteś dla mnie, Panie, niech pójdzie Pan pośrodku nas. Jest to wprawdzie lud o twardym karku, ale przebaczysz winy nasze i grzechy nasze i uczynisz nas swoim dziedzictwem”.

PSALM RESPONSORYJNY (Dn 3,52.53a.54a.55ab.56a)

Refren: Chwalebny jesteś, wiekuisty Boże.

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże naszych ojców, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.
Błogosławione niech będzie Twoje imię, *
pełne chwały i świętości.

Błogosławiony jesteś w przybytku świętej chwały Twojej, *
Błogosławiony jesteś na tronie Twego królestwa.
Błogosławiony jesteś Ty, który spoglądasz w otchłanie +
i na Cherubach zasiadasz, *
Błogosławiony jesteś na sklepieniu nieba.

DRUGIE CZYTANIE (2 Kor 13,11-13)

Pozdrowienie w imię Trójcy Świętej

Czytanie z Drugiego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia, radujcie się, dążcie do doskonałości, pokrzepiajcie się na duchu, jedno myślcie, pokój zachowujcie, a Bóg miłości i pokoju niech będzie z wami. Pozdrówcie się nawzajem świętym pocałunkiem. Pozdrawiają was wszyscy święci. Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i udzielanie się Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (Ap 1,8)

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
Bogu, który jest i który był, i który przychodzi.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 1 Krl 17,1-6; Ps 121; Mt 5, -12

Wtorek: 1 Krl 17, 7-16; Ps 4; Mt 5, 13-16

Środa: 1 Krl 18, 20-39; Ps 16; Mt 5, 17-19

Czwartek: Pwt 8, 2-3; Ps 147; 1 Kor 10, 16 – 17; J 6, 51-58

Piątek: 1 Krl 19, 9. 11-16; Ps 27; Mt 5, 27-32

Sobota: 1 Krl 19, 19-21; Ps 119; Mt 5, 33-37

Boże Ciało jednym z głównych i najważniejszych świąt katolickich

Świadomość niezwykłego cudu przemiany konsekrowanego chleba i wina w rzeczywiste Ciało i Krew Chrystusa towarzyszyła wiernym od początku chrześcijaństwa. Jednak, aby uzewnętrznienie tego kultu nastąpiło, trzeba było czekać ponad dziesięć wieków.

Kult Bożego Ciała w postaci wyjścia z Kościoła i obchodzenia masowego przez wiernych było poprzedzone kilkoma zdarzeniami.

Tradycja obchodów święta Bożego Ciała sięga XIII wieku.

W 1215 roku, na Soborze Laterańskim przyjęto dogmat przemiany chleba w Ciało a wina w Krew Chrystusa z zachowaniem ich naturalnych właściwości smaku, wyglądu i formy itp.

Z ogłoszeniem tego dogmatu, wzrasta zagłębianie się w Eucharystię. Przystaje być jedynie elementem liturgii, a co raz mocniej jest odbierana i kultywowana jako rzeczywista i trwała obecność Chrystusa na ziemi. Święto Eucharystyczne obchodzono w Wielki Czwartek,

zgodnie z tradycją ewangeliczną, kiedy to Pan Jezus po raz pierwszy dokonał przemiany chleba i wina w swoje Ciało i Krew.

Bezpośrednim powodem ustanowienia uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, były objawienia bł. Julianny z Cornillo. Najpierw w 1207 roku, kiedy Julianna miała szesnaście lat, były one jeszcze dość mgliste i niezrozumiałe. Według opisu żywota świętych, w roku 1245 ponownie miał ukazać się Chrystus, który zażyczył sobie ustanowienia święta Eucharystii na pierwszy czwartek po święcie Trójcy Przenajświętszej. Na skutek tych objawień, bp Robert ustanowił w 1246 roku, święto Bożego Ciała dla diecezji Liege i zapoczątkował pierwszą procesję ulicami miasta.

Wkrótce zarzucono Juliannie herezję, a decyzje o ustanowieniu święta Bożego Ciała za przedwczesne. Święto przestało być kultywowane.

Jednak oczekiwanie Pana Jezusa nie zostało zapomniane i odrzucone. Problemem tym zajął się biskup Verdun, a późniejszy papież Urban IV. Ostateczny wpływ na ustanowienie ogólnie kościelnego święta Bożego Ciała miał wpływ cud Eucharystyczny w 1263 roku, który zdarzył

się w Bolsenie, mieście, w którym żyła i zmarła męczennicą śmiercią św. Krystyna.

Świadkiem cudu był kapłan Piotr z Pragi, który w czasie pielgrzymki do grobów apostołów św. Piotra i Pawła w Rymie, zatrzymał się w Bolsenie, by pomodlić się przed grobem św. Krystyny w poświęconym jej kościele.

Pan Bóg wybrał jego i to miejsce by objawić światu Tajemnicę Swojej Eucharystycznej Obecności. W czasie mszy świętej odprawianej przez ks. Piotra, w chwili

konsekracji Ciała Chrystusa, w momencie uniesienia Hostii nad kielichem, zauważył obfite krwawienie z tej Hostii, a krew spływała kroplami na korporał /25 kropli przypominających kształt twarzy Chrystusa/ i obrus ołtarza. Chciał to ukryć w zakrystii, ale krople krwi spływały także na posadzkę. Wobec zdumienia wiernych, którzy to również zauważyli, kapłan ochłonął i pojął, że powinien o tym cudzie powiadomić wszystkich i papieża.

W tym czasie w Orvieto, ok. 30 km od Bolseny, przebywał papież Urban IV. Kiedy papież dowiedział się o cudownym zdarzeniu, wysłał do Bolseny biskupa Giacomo Maltraga i licznych teologów, wśród których byli św. Tomasz z Akwinu i św. Bonawentura z Bognoreggio. Potwierdzono prawdziwość cudu i przeniesiono relikwie w uroczystym pochodzie do Orvieto. Ojciec Święty Urban IV wyszedł w kondukcje kardynałów, biskupów i księży na przeciw Relikwiom. Do spotkania doszło nad rzeką Rio Chiaro. Na widok Relikwii Ojciec Święty upadł na kolana i zapłakał ze wzruszenia.

To wydarzenie uznaje się za początek odprawiania procesji ku czci Ciała i Krwi Pańskiej w święto Bożego Ciała. Papież Urban IV zlecił św. Tomaszowi z Akwinu ułożenie liturgii i tekstów odczytywanych w czasie uroczystości. Tomasz na tę okazję stworzył jeden z najpiękniejszych hymnów kościelnych pod tytułem „Pange, lingua, gloriosi”/ Sław języku tajemnicę/.

W Orvieto, w celu godnego uczczenia Relikwii, wzniesiono potężną katedrę pw. Najświętszej Maryi Panny, którą budowano 300 lat. W Kaplicy Korporału umieszczono relikwiarz wysokości 139 cm dla Hostii i zakrwawionego

Korporału, wykonanego ze złota, srebra i emalii. Zachowano także skrwawione kamienie z posadzki w kościele św. Krystyny. Jeden z nich został wmurowany w ścianę za ołtarzem, na którym stał się cud. Ołtarz ten nazwano Ołtarzem Cudu w Kaplicy Cudu Eucharystycznego w Bazylice św. Krystyny w Bolsenie, a św. Krystynę obdarzono mianem strażniczki Eucharystii.

W Bolsenie i Orvieto nadal dzieją się nadzwyczajne zjawiska. Wierni, oddając cześć Relikwiom, doznają tu łask i uzdowień.

W Kroplach Najświętszej Krwi na korporale i na kamieniach można niekiedy dostrzec postać Jezusa z Nazaretu.

„*A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do końca świata*” (Mt 28, 20)»

11 sierpnia 1264 r. Urban IV ogłosił bullę „Transiturus de hoc mundo”, na mocy której Boże Ciało stało się świętem całego Kościoła. Śmierć papieża przeszkodziła jednak ogłoszeniu bulli. Dokonał tego papież Jan XXII (w 1334 r.), natomiast papież Bonifacy IX polecił w 1391 r. wprowadzić święto Bożego Ciała wszędzie tam, gdzie jeszcze nie było ono obchodzone.

W Polsce jako pierwszy wprowadził to święto bp Nankier w 1320 r. w diecezji krakowskiej. Natomiast w całym Kościele katolickim w Polsce pod koniec XIV w. święto Bożego Ciała było obchodzone już we wszystkich diecezjach. Było ono zawsze zaliczane do świąt głównych. Od końca XV w. przy okazji tego święta udzielano błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Od momentu kiedy Chrystus ustanowił Najświętszy Sakrament przy Ostatniej Wieczerzy, Kościół głosił wiarę w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Opisał to trzech Ewangelistów: Mateusz, Marek i Łukasz oraz św. Paweł Apostoł. Prawdziwa obecność Jezusa Chrystusa pod postacią chleba i wina opiera się na słowach Jezusa: „To jest Ciało Moje.....To jest Krew Moja...” (Mk 14,22,24).

W Katechizmie Kościoła Katolickiego jest napisane: „sposób obecności Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi jest wyjątkowy... W Najświętszym Sakramencie Eucharystii są zawarte prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciało i Krew wraz z duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa, a więc cały Chrystus” (KKK 1374).

Dzisiaj Kult Najświętszego Sakramentu został przyjęty w całym Kościele pod postacią 40-godzinnej Adoracji, wprowadzonej w 1520 roku przez św. Boromeusza w Mediolanie. Wśród wielu zakonów na świecie, których głównym

celem jest nieustanna adoracja Jezusa w Najświętszym Sakramencie, istnieją w Polsce trzy zakony: benedyktynki-sakramentki, franciszkanki od Najświętszego Sakramentu i eucharystki.

Procesje eucharystyczne w dniu Bożego Ciała wprowadzono później niż samo święto. Pierwszym śladem ich istnienia jest wzmianka o uroczystej procesji przed sumą w Kolonii w latach 1265–1275. Podczas procesji niesiono krzyż z Najświętszym Sakramentem.

W XV w. procesje eucharystyczne odprawiano w całym Niemczech, Anglii, Francji, północnych Włoszech i Polsce. W Niemczech procesję w uroczystość Bożego Ciała łączono z procesją błagalną o odwrócenie nieszczęść i dobrą pogodę, dlatego przy czterech ołtarzach śpiewano początkowo teksty Ewangelii i udzielano uroczystego błogosławieństwa.

W Polsce zwyczaj ten wszedł do „Rytuału piotrkowskiego” z 1631 r. Rzymskie przepisy procesji zawarte w „Caeremoniale episcoporum” (1600 r.) i „Rituale romanum” (1614 r.) przewidywały jedynie przejście z Najświętszym Sakramentem bez zatrzymywania się i błogosławieństwo eucharystyczne na zakończenie.

W okresie reformacji, uczestnictwo w procesjach było wyznawaniem publicznym wiary.

W Polsce od czasów rozbiorów z udziałem w procesji łączyła się w świadomości wiernych manifestacja przynależności narodowej.

Po II wojnie światowej procesje w czasie Bożego Ciała były znakiem jedności narodu i wiary. Z tej racji ateistyczne władze państwowe niejednokrotnie zakazywały procesji urządzanych ulicami miast.

Konferencja Episkopatu Polski zmodyfikowała 17 lutego 1967 r. obrzędy procesji Bożego Ciała, wprowadzając w całej Polsce nowe modlitwy przy każdym ołtarzu oraz czytania Ewangelii tematycznie związane z Eucharystią.

Wojciech Wika w służbie Maryi

Poznański zapomniany cud eucharystyczny.

Jan Długosz ok. 1466 r. w „Rocznikach” pisał o znieważeniu Hostii przez Żydów. „W piątek 15 sierpnia 1399 r. pewna kobieta w Poznaniu, przyjąwszy Najświętszy Sakrament Eucharystii w klasztorze braci dominikanów w Poznaniu, wyjęła z ust hostię, by sprzedać Żydom przebywającym w mieście.

Wydarzenie to w 1583 r. szczegółowo

opisał krakowski karmelita Tomasz Rerus: w „*Historii o dziwnym nalezieniu Ciała Bożego na tym miejscu, gdzie teraz w Poznaniu kościół Bożego Ciała zowią*”. Żydzi napelnieni jadem szatańskim zapłacili pewnej kobiecie, by wykraść z jakiegokolwiek kościoła Hostie. Ona niewiele myśląc wykraść je w nocy z tabernakulum z kościoła dominikanów i rano po otwarciu świątyni wymknęła się z trzema Hostiami.

Owinięte w chustę Ciało Pana Jezusa za umówioną zapłatę przekazała poznańskim Żydom. Żydzi w piwnicy kamienicy Świdwów-Szamotołskich, na stole pokuli Ciało Pana Jezusa, chcąc sprawdzić, czy jest prawdziwe, pokuli je nożami. Momentalnie z Hostii wypłynęła Święta Krew. Żydzi zbezczeszili komunikanty: „bez litości poczęli kłuć Najświętsze Ciało Pana a Zbawiciela naszego. (...) Kłuli i dręczyli tak bardzo, że Krew Najświętsza z Ciała strzykała aż na ściany”. Niewidoma od urodzenia Żydówka dowiedziawszy się, że Żydzi posiadają komunikan-

ty, prosiła Boga jeśli prawdziwie jest obecny w Hostii, by ją uleczył. Została ona cudownie uzdrowiona i odzyskała wzrok. Żydzi widząc co się wydarzyło postanowili pozbyć się Hostii. „A tak, szukając rozmaitych fortelów, tak w ogień kładąc, w błoto depcąc, w studnię wrzucając, żadnym obyczajem onych trzech Hostyj nie mogli

zagubić”. Jakież było ich zdumienie, kiedy na Hostii nie było nawet najmniejszych śladów uszkodzenia, nawet ubrudzenia. W końcu zabrali je i wyrzucili na podmokłych łąkach za miastem i pośpiesznie opuszczali to miejsce. 15 sierpnia, w święto Wniebowzięcia NMP miejski pastuszek o imieniu Paweł, pasący bydło na łąkach, zobaczył, że Hostie unosiły się w powietrzu jak trzy motyle.

Jego zwierzęta, w postawie półkłępczącej zaczęły adorować Najświętszy Sakrament. Pozostawił więc trzodę i natychmiast udał się do miasta, zdając ze wszystkiego relację burmistrzowi. Ten z początku pastuszkowi nie uwierzył, ale w końcu dał się przekonać. Wraz z Biskupem i duchownymi udał się na błonia. Wszyscy oniemiaли ze zdziwienia. Najświętszy Sakrament cudownie unosił się nad bagnami. Uroczyście przeniesiono Hostie do ówczesnego kościoła farnego. Hostia w niewytłumaczalny sposób powracała kilkakrotnie na podmiejskie łąki.

Wierni z Poznania odczytali to, jako znak z Nieba, że Bóg pragnie, żeby w tym

miejscu powstał kościół. Król Władysław Jagiełło ufundował kościół „Bożego Ciała” wraz z klasztorem Karmelitów. Jana Chryzostom Sikorski w pracy „O cudzie trzech hostii w Poznaniu” pisał, że kobieta, która wykradła Hostie i Żydzi zostali osądzeni i surowo ukarani przez polskiego króla, za to, że „ośmielili się popełnić tak straszne świętokradztwo”. Przywiązani zostali do pala spaleni żywcem za karę bezbożności. W 1401 r. papież Bonifacy IX nadał kościołowi „Bożego Ciała” przywileje odpustowe, „z powodu cudów, które tam mają miejsce, wielu ludzi się zbiega” i wyraził pragnienie, aby do tego miejsca „wierni tym chętniej z pobożności przybywali”. W dwa lata później papież nadał kolejne odpusty miejscu i napisał: „liczne znaki codziennie dzieją się”. W XV wieku kościół Bożego Ciała stał się jednym z najliczniej uczęszczanych pielgrzymek i jednym z najważniejszych sanktuariów w całej Europie. W tej świątyni miały miejsca liczne uzdrowienia: wierni odzyskiwali wzrok, mowę, słuch, władzę w nogach, zdrowie, uwolnienia od trądu i opętania, a wielokrotnie martwi zostawali przywracani (nawet po trzech dniach od śmierci) do życia. Wszystkie świadectwa zostały zapisane w „Księdze cudów poznańskiego Kościoła Bożego Ciała (1493-1604)”. 30 sierpnia 1620 r. w uroczystej procesji z piwnicy kamienicy przy ul. Żydowskiej do sanktuarium Bożego Ciała, przeniesiono odnaleziony stół, na którym w 1399 r. profanowano skradzione, krwawiące Hostie. Miejsce, bezczeszczenia Ciała Pańskiego, uczczono fundacją kościoła, pod wezwaniem Najświętszej Krwi Chrystusa. Powstał on na początku XVIII w kamienicy

należącej do Świdów-Szamotulskich, w której zgodnie z legendą Żydzi sprofanowali skradzione hostie. Pozwolenie na budowę wydał w 1668 roku król Jan Kazimierz. Przebudowa zakończyła się w 1704. Akta rzymskie karmelitów z XVII w. informują, że cudowne, poznańskie trzy Hostie wystawiano codziennie na ołtarzu. Wierni z każdej czwartkowej adoracji czerpali szczególne łaski, a papież udzielił wszystkim odpustu wieczystego. Relikwie Hostii do dziś są przechowywane w kościele Bożego Ciała, w miejscu niedostępnym dla wiernych. Metalowa i zalakowana puszka z relikwiami Hostii jest przymocowana do stopy monstrancji, wykonanej z unikalnego złota i najstarszej w Polsce, podarowanej przez króla Jagiełłę w 1400 r. Na przełomie XVII i XVIII w. poznański kult eucharystyczny ograniczył swój zasięg, i zachował jedynie charakter diecezjalny i regionalny. Po pruskiej kasacie klasztoru w 1823 r. zabrakło prawowitych opiekunów kościoła. Świątynia Sanktuarium została przyćmiona. Pomimo wymazania ze świadomości

poznaniaków pamięci o cudownym miejscu
cudu to od kilkunastu lat, poznańska procesja Bożego Ciała rozpoczyna się Mszą Św. w miejscu, gdzie przed wiekami odnaleziono cudownie unoszące się nad bagnami Hostie,

a król Jagiełło modlił się przed każdą bitwą i Opatrzność Boża dokonywała licznych uzdrowień.

Opracował WG

Hymn eucharystyczny św. Tomasza z Akwinu

1. Sław języku tajemnicę
Ciała i Najdroższej Krwi
którą jako łask krynicę
wylał w czasie ziemskich dni
Ten co matkę miał dziewicę
Król narodów godzien czci.
2. Z panny czystej narodzony
posłan zbawić ludzki ród
gdy po świecie na wsze strony
ziarno Słowa rzucił w lud
wtedy cudem niezgłębnym
zamknął swej pielgrzymki trud.
3. W noc ostatnią przy wieczerzy
z tymi których braćmi zwał
pełniąc wszystko jak należy
czego przepis prawny chciał
Sam dwunastu się powierzył
i za pokarm z rąk Swych dał
4. Słowem więc Wcielone Słowo
chleb zamienia w Ciało swe
wino Krwią jest Chrystusową
darmo wzrok to widzieć chce

tylko wiara Bożą mowa
pewność o tym w serca śle

5. Przed tak wielkim Sakramentem
upadajmy wszyscy wraz
niech przed Nowym Testamentem
starych praw ustąpi czas
co dla zmysłów niepojęte
niech dopełni wiara w nas

6. Bogu Ojcu i Synowi
od po wszystkie nieśmy dni
niech podaje wiek wiekowi
hymn tryumfu dzięki czci
a równemu Im Duchowi niechaj
wieczna chwała brzmi. Amen.

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Panie Jezu, Zbawicielu świata,
Nadziejo, która nigdy nas nie zawodzi,
zmiłuj się nad nami
i wybaw nas od wszelkiego zła!
Prosimy Cię, abyś zduł plagę choroby,
która się rozprzestrzeniła,
przywrócił zdrowie chorym,
zachował zdrowych,
wspierał pracujących dla zdrowia wszystkich.
Okaz nam Twoje miłosierne Oblicze
i wybaw nas w swojej wielkiej miłości.
Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Maryi,
Matki Twojej i naszej,
która wiernie trwa przy nas,
a także przez wstawiennictwo św. Józefa,
Twojego przybranego Ojca, a naszego Opiekuna.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki
wieków.
Amen.

Ogłoszenia duszpasterskie NIEDZIELA NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY 7. 06. 2020 r

Nabożeństwa czerwcowe od poniedziałku do piątku w łączności z wieczorną Mszą św., natomiast w sobotę wyjątkowo w tym tygodniu w łączności z nabożeństwem Fatimskim i niedzielę o godz. 17.30.

Spowiedź św. codziennie rano od godz. 7.00 do 8.00 i popołudniu od 17.00 do 18.00, a w niedzielę pół godz. przed każdą Mszą. Spowiadamy w konfesjonalach z przestrzeganiem zasad sanitarnych i tylko przy otwartej części konfesjonau.

Biuro parafialne będzie czynne w tym tygodniu według ustalonych dni i godzin do środy włącznie.

Uroczystość Bożego Ciała przypada 11 czerwca. Msze św. jak w niedziele, dodatkowo Msza św. o godz. 16:00 z procesją do czterech ołtarzy na terenie przykościelnym. Nie ma wieczornej Mszy św. o godz. 18:00. Serdecznie prosimy panów o pomoc przy niesieniu baldachimu w Boże Ciało i oktawę. Zapisy w zakrystii. Prosimy poczty sztandarowe, dziewczynki do sypania kwiatków. W oktawie procesje po wieczornej Mszy św., w niedzielę po Mszy św. o godz. 9.30.

W najbliższą sobotę 13 czerwca o godz. 20.00 kolejne nabożeństwo fatimskie.

Uroczystość I Komunii św. w sobotę 20 czerwca w trzech grupach: o godz. 9:00, 11:00 i 13:00.

W minionym tygodniu zmarł nasz parafianin śp. Stefan Stężała z ul. Tańskiego. Polećmy go Bożemu miłosierdziu. Dobry Jezu a nasz Panie ...

Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

W wyniku ogłoszonego stanu epidemii w naszej Ojczyźnie, Nawiedzenie Matki Bożej Częstochowskiej w Cudownej Kopii Obrazu Jasnogórskiego zostało ZAWIESZONE do odwołania.

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczynska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.